

Χριστοπαναγία

Χριστοπαναγία, η, ουσ. [<Χριστός + Παναγία], συνήθως στον πλ. **οι Χριστοπαναγίες**, ακατάσχετο υβρεολόγιο που αναφέρεται στα θεία·

- *αρχίζω τις Χριστοπαναγίες*, αρχίζω να ξεστομίζω ακατάσχετες βρισιές που αναφέρονται στα θεία: «όταν αρχίζει τις Χριστοπαναγίες, είναι για να βουλώνεις τ' αφτιά σου»·

- *κατεβάζω Χριστοπαναγίες*, ξεστομίζω ακατάσχετες βρισιές στα θεία: «όταν τον ακούς να κατεβάζει Χριστοπαναγίες, να 'σαι σίγουρος πως είναι εκτός εαυτού». Συνών. *κατεβάζω καντήλια / κατεβάζω Χριστούς και Παναγίες*·

- *ρίχνω Χριστοπαναγίες*, βλ. φρ. *κατεβάζω Χριστοπαναγίες*·

- *του αρχίζω τις Χριστοπαναγίες ή του αρχίζω τις Χριστοπαναγίες του*, βλ. φρ. *του ρίχνω Χριστοπαναγίες*·

- *του ρίχνω Χριστοπαναγίες ή του ρίχνω τις Χριστοπαναγίες του*, ξεστομίζω ευαντίου του ακατάσχετες βρισιές που αναφέρονται στα θεία: «μόλις άρχισε να του ρίχνει τις Χριστοπαναγίες του, ο άλλος πάγωσε».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας